

Arrest

nr. 228 760 van 13 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Louis Mettwielaan 9/38
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 8 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. ACHAOU, die *loco* advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 17 mei 2019, verklaart er zich op 20 mei 2019 vluchteling.

1.2. Op 28 juni 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per drager op 1 juli 2019 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Bengaalse nationaliteit te hebben, en afkomstig te zijn van het Lakshmpur district, Mullar Gaon dorp. U woonde hier tot einde 2012 bij uw ouders. U was het jaar daarvoor lid van de BNP (Bangladesh Nationalist Party) geworden, en uw vader vond dat maar riskant. Hij raadde u aan om naar het buitenland te gaan, wat u ook deed. U reisde in 2012 met uw eigen paspoort naar Saudi Arabië, waar u woonde en werkte tot 2016. Op dat moment stierf uw werkgever evenwel, en uw paspoort dat bij hem was, raakte zoek. U bent daarop tweemaal gearresteerd, zat tijdlang vast, en bent dan gerepatriëerd naar Bangladesh.

Terug in Bangladesh nam u midden 2017 deel aan een manifestatie van uw partij. U werd hierbij opgepakt en aangeklaagd voor het slaan van een politieagent, volgens u een valse en politiek gemotiveerde aanklacht. U zat twee maanden vast en kwam dan op borg vrij.

Vervolgens kwam u eind 2017 in aanvaring met verre familieleden van u die het huis van uw ouders wilden overnemen. Toen u hen wou tegenhouden, sloegen ze u het ziekenhuis in, alwaar u een klacht tegen hen deed. Aangezien een van die familieleden evenwel een vooraanstaand figuur is bij de Awami-league, de huidig regerende partij, vreest u dat dit geen gevolg zal hebben en ze u uiteindelijk zullen vermoorden omwille van de grond. Om deze reden wou u Bangladesh verlaten. U kon echter niet aan een nieuw paspoort geraken door de klacht naar aanleiding van uw deelname aan de demonstratie die u nog boven het hoofd hing. U liet een smokkelaar dan maar een vals paspoort maken, en reisde daarna via India, Pakistan, Iran en Turkije naar Europa.

U verbleef een half jaar lang in Griekenland, maar kon er niet aan papieren raken. Daarom reisde u verder met uw vals paspoort naar België. Hier werd u evenwel gevat met het valse paspoort, waarna u overgebracht werd naar een gesloten centrum, alwaar u een verzoek om internationale bescherming deed. U kwam aan in België op 17 mei 2019, en verzocht hier om internationale bescherming op 20 mei 2019. Ter staving van uw relaas legt u kopieën voor van: een geboorteakte, een adresformulier, allerhande juridische documenten, een medisch attest en een partijbrief.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. U bent België namelijk binnengekomen met gebruik van een vals paspoort.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

***Voorafgaand** dient er op gewezen te worden dat de medewerkingsplicht van u vereist dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Hoewel u tijdens de inleiding van het onderhoud duidelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er zijn namelijk redenen om aan te nemen dat u niet de waarheid vertelt over de manier waarop u naar Europa reisde.*

U verklaart primo dat u voorafgaand aan uw vertrek in Bangladesh de hand kon leggen op een vals paspoort op uw naam, houdende een eveneens valse Griekse verblijfsvergunning (CGVS p. 3; afbeeldingen van het paspoort in uw dossier). Tegelijkertijd stelt u evenwel dat u met behulp van een smokkelaar de lange landroute van Bangladesh naar Griekenland nam, waarbij u steeds op illegale wijze de grens overstak en illegaal in de transitlanden verbleef, en zo meer dan een half jaar onderweg was (CGVS p. 15; verklaring DVZ dd. 24 mei 2019, afdeling 37.). Dit houdt helemaal geen steek; het doel van een frauduleus reisdocument is net om een reis te bespoedigen, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 16). Als u op illegale wijze langs de verschillende transitlanden wou reizen had u zich de kost en moeite van het bekomen van een vals paspoort kunnen besparen. U geeft ook aan dat u lange tijd probeerde om in Griekenland een legaal verblijf te regelen (CGVS p. 15), dus het lijkt er in deze vertelling niet per se op dat het doel van het valse paspoort (reeds verkregen in Bangladesh) was om

door te reizen nadat u aankwam in Griekenland. Dit doet vermoeden dat u uw werkelijke reisweg naar Europa probeert te verhullen net als het moment waarop u naar Europa reisde.

Dit vermoeden wordt secundo versterkt doordat er in het valse paspoort een pagina ontbreekt (zie het betreffende verslag in uw dossier), die u er mogelijk uitgescheurd hebt om uw reisroute te verhullen, wat u evenwel ontkent (CGVS p. 4). Maar u kan geen enkele steekhoudende uitleg geven over de reden voor het ontbreken van deze pagina, en stelt enkel dat het paspoort al zo was toen u het kreeg (CGVS p. 4). Het valt echter te betwijfelen dat u de moeite zou nemen om een vals paspoort te bekomen in Bangladesh, zonder het oogmerk om het te gebruiken, en dan ook nog eens één kreeg waar al een pagina uit gescheurd was.

Wat tertio verder doet twijfelen aan uw voorgehouden reisroute is het ontbreken van enigerlei bewijs om hetgeen u voorhoudt te ondersteunen, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 16).

Quarto kan nog aangestipt worden dat u ook maar weinig lijkt te weten over de gevolgde route. U kan bijvoorbeeld geen enkele stad benoemen die u passeerde in Pakistan, Iran of Turkije (CGVS p. 16). U zou nochtans respectievelijk een maand, anderhalve maand en drie maanden in deze landen hebben doorgebracht (CGVS p. 15), meer dan genoeg tijd om toch minstens de naam van één plaats of stad op te vangen. Al deze zaken doen vermoeden dat u niet de waarheid vertelt over de wijze waarop u naar Europa kwam, in weerwil van de medewerkingsplicht die op u rust. Dit ondermijnt uw geloofwaardigheid al danig.

Ten gronde verklaart u dat u niet naar Bangladesh kan terugkeren omdat u daar een politiek getinte aanklacht wacht, en omdat verre familie u zou willen doden omwille van een grondconflict. Uw advocaat stipt ook nog aan dat u een gevangenisstraf zou riskeren omdat u het land verlaten hebt met een vals paspoort, en dat de omstandigheden in Bengaalse gevangenissondermaats zijn.

Wat betreft het voorgehouden risico bij terugkeer wegens het illegaal verlaten van Bangladesh, blijkt uit informatie toegevoegd aan uw dossier dat hoewel dit formeel wel strafbaar gesteld wordt volgens de Bengaalse wetgeving, terugkeerders in de praktijk geen straffen riskeren louter en alleen voor het illegaal verlaten van Bangladesh. Bovendien kan hierbij ook nog gewezen worden op bovenstaande vaststellingen waaruit blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beschreven reisroute, waardoor een zeer reëel vermoeden bestaat dat u Bangladesh gewoon legaal verlaten heeft. Deze vrees kan daarom als ongegrond beschouwd worden.

Wat betreft de omstandigheden in Bengaalse gevangenissondermaats, kan in de eerste plaats aangestipt worden dat het hier om een louter hypothetische vrees gaat, daar u niet aannemelijk kon maken dat u bij terugkeer werkelijk riskeert opgesloten te worden (zie infra). Ten tweede kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde juridische problemen in Bangladesh, zodat het dan ook niet geloofwaardig is dat u omwille van deze situatie een gevangenisstraf zou krijgen.

U verklaarde immers als BNP-militant opgepakt te zijn tijdens een betoging, waarna u aangeklaagd werd. Er kan echter ernstig getwijfeld worden bij het door u voorgehouden politiek profiel. U gevraagd wanneer juist u lid werd, verklaarde achtereenvolgens, "sinds 2011, einde 2010...ik werd lid in 2011" (CGVS p. 14). Dat u al geen exacte datum kunt geven van het moment dat u lid werd van deze partij spreekt reeds boekdelen over de geloofwaardigheid van uw activisme. U gevraagd achter de betekenis van de afkorting "BNP", kwam niet verder dan "Nationale Partij" en een verwijzing naar de Jubo Dal. U gevraagd wat Jubo Dal dan is, gaf aan dat dit gewoon een naam voor uw partij is, terwijl het hier eigenlijk om de jeugd vleugel van de moederpartij BNP gaat (CGVS p. 13). Ook is het bevreemdend vast te stellen dat u voor het CGVS verklaarde een kleine post binnen de partij te hebben, terwijl u voor de DVZ nog had aangehaald nooit een bepaalde positie gehad te hebben (CGVS p. 14, DVZvragenlijst 3.3). U voorts gevraagd achter de partijideologie, bleef uiterst oppervlakkig door te beweren dat de partij "goed voor het land is", dat ze "veiligheid voor de mensen geven". Daar deze beschrijving op kan gaan voor eender welke politieke partij werd de vraag herhaald, maar u herhaalde enkel opnieuw dezelfde algemeenheden (CGVS p. 14). Bij aanvang van uw gehoor legde u verschillende documenten neer, die u beschreef. Het is dan ook opmerkelijk dat het CGVS later tussen uw juridische documenten nog een brief terugvond die duidelijk uitging van uw beweerde politieke partij (zie doc. 5, blauwe map). Dat u deze brief zelf niet eens ter sprake bracht, noch bij aanvang van het gehoor toen uw documenten overlopen werden, noch op het moment dat u bevestigd werd naar uw politieke activisme, breekt niet enkel het geloof in de authenticiteit van dit document af (over uw opvallende disinteresse in de documenten die u zelf neerlegde, zie infra), maar tevens het geloof in uw betrokkenheid bij enige politieke partij. Deze vaststelling ondermijnt uw bewering dat u omwille van uw politiek activisme betrokken zou zijn in een aanklacht dan ook danig.

Het geloof in de aanklacht tegen u kan verder ook betwijfeld worden om volgende redenen.

Het valt **ten eerste** op dat u maar erg weinig lijkt te weten over deze zaak tegen u. Zo kon u bijvoorbeeld niet zeggen welke straf u riskeerde, en of het ging om een potentiële gevangenisstraf of slechts een geldboete (CGVS p. 9). Nochtans, als u (mede) omwille van deze klacht het land verlaten zou hebben, lijkt dit toch een vrij essentieel punt; het zou maar weinig geloofwaardig zijn dat iemand zijn

thuisland achter zich zou laten om bijvoorbeeld slechts een kleine geldboete te ontlopen. Dat u niet eens weet wat u riskeert, ondanks voorgehouden communicatie met een advocaat, doet ernstig twijfelen aan de waarachtigheid van uw verklaringen in deze.

Nog stuitender is **ten tweede** dat u zich niet eens verzekerd lijkt te hebben van de inhoud van de documenten die u in dit kader voorlegde. U presenteerde een stapeltje kopieën van schijnbaar juridische documenten, en verwees hierbij naar zowel de voorgehouden klacht van de overheid tegen u als het voorgehouden grondconflict (CGVS p. 2). Dat u al niet kan aangeven welke van de documenten op welke zaak slaan, is veelzeggend. Later tijdens het onderhoud verklaart u dat u deze documenten nochtans ontvangen had meer dan een week voor de datum van het onderhoud (p. 16), wat u ruimschoots de tijd gaf om ze minstens eens diagonaal door te nemen. Gevraagd waarom u dat niet had gedaan, verwijst u naar een aantal fysieke klachten, dat u niet goed bent in lezen, en dat u maar acht jaar naar school bent gegaan (CGVS p. 16), allemaal maar weinig overtuigende uitvluchten. U houdt voor dat u uw thuisland moest ontvluchten omdat u vreesde voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade, en het is in de eerste plaats aan u om dit te bewijzen. Dat u zelfs niet de moeite neemt om u te verzekeren waarover de documenten die u voorlegt gaan, ondermijnt fundamenteel de door u voorgehouden vrees in deze.

Over deze documenten kan trouwens ook nog aangestipt worden dat ze u blijkbaar niet toegestuurd zijn door uw familieleden in Bangladesh, maar door een vriend van u, een merkwaardige verklaring; het zou gaan om documenten aangaande een klacht tegen u en/of een grondconflict, alsook uw geboorteakte, documenten waarvan verwacht zou kunnen worden dat u deze via uw familie zou bekomen. U verklaart evenwel dat uw vriend deze bij uw zus in Sylhet ging halen vooraleer ze op te sturen, zogezegd omdat uw zus deze als vrouw niet zou hebben kunnen versturen (CGVS p. 6). Dit zijn maar zonderlinge verklaringen, en de onduidelijke oorsprong van de documenten doet verder twijfelen aan hun waarde.

De vaststelling dat de door u neergelegde juridische documenten gewone fotokopies zijn, breekt het geloof in de authenticiteit enkel verder af daar kopies steeds onderhevig kunnen zijn aan allerlei vormen van knip- en plakwerk. Tenslotte blijkt uit toegevoegde informatie dat in Bangladesh allerhande documenten vervalst kunnen worden, wat het geloof in de authenticiteit van uw documenten finaal afbreekt.

Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering omwille van politiek activisme vervolgd te worden in Bangladesh.

Wat betreft het voorgehouden grondconflict, kan er **ten eerste** aangestipt worden dat u maar erg weinig duidelijkheid schept over de grond van het conflict. U verklaart primo dat het conflict er een zou zijn met personen die u "ooms" noemt, maar die in feite kozijns zouden zijn van uw vader (CGVS p. 10). Bij een dergelijk conflict draait het in de regel om een stuk grond dat aan een gemeenschappelijke voorouder toebehoorde. U spreekt er evenwel van dat het stuk grond op een bepaald moment gekocht geweest zou zijn van deze ooms, maar dat ze ondanks de betaling van de koopsom het land toch blijven claimen (CGVS p. 10). Nochtans verklaarde u eerder dat u van kindsbeen af op dezelfde plaats woonde bij uw ouders (CGVS p. 5), wat zou betekenen dat de grond al lang geleden gekocht werd, en het maar vreemd is dat men deze nu plots zou proberen stelen. Hier op gewezen, geeft u aan dat u niet veel weet over het land, en dat de claim van de tegenpartij in ieder geval in hoofdzaak berust op geweld (CGVS p. 11).

Een bijkomende merkwaardigheid is secundo dat uw vader nog steeds in leven is (CGVS p. 5), waardoor uw "ooms" er niet meteen bij gebaat zouden zijn om achter u aan te gaan, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 10). Hierover stelt u initieel enkel dat uw vader momenteel kampt met verlamming, om later dan plots toe te voegen dat de grond van de familie eigenlijk aan u en uw broer is overgedragen (CGVS p. 12). Nochtans zou verwacht kunnen worden dat u in dat geval toch met iets meer duidelijkheid zou kunnen spreken over de grond in kwestie, en de (betwisting omtrent de) eigendomsrechten. U speculeert dat er mogelijk documenten over de grond zitten in de stapel die u overhandigde (CGVS p. 11), maar in deze kan verwezen worden naar de opmerkingen die reeds supra zijn geformuleerd betreffende deze documenten, waar u de inhoud niet van blijkt te kennen.

Dat u enerzijds verklaart dat u Bangladesh moest verlaten omwille van een conflict omwille van een stuk grond, maar anderzijds geen klare wijn kan schenken over de precieze toedracht van dit conflict, ondergraaft danig de aannemelijkheid van het door u voorgehouden probleem.

Ten tweede verklaarde u bovendien eerder nog dat het betwistte huis in kwestie er momenteel "gewoon staat" (CGVS p. 5). U hebt Bangladesh nochtans al meer dan een jaar geleden verlaten (CGVS p. 15), terwijl uw ouders zijn verhuisd naar uw zus (CGVS p. 5). Dit zou de tegenpartij vrij spel geven om de grond in te palmen. Dat ze dit in die tijd niet hebben gedaan, is merkwaardig te noemen; in uw relaas maakt u er nochtans gewag van dat ze het huis al meteen probeerden in te nemen en af te breken toen uw ouders even naar de kliniek waren eind 2017 (CGVS p. 10), waarbij u hen probeerde tegen te houden. Dat ze nu, bij afwezigheid van enige weerstand, gewoon gedwee zouden laten betijen, valt maar moeilijk te verenigen met het beeld dat u schetst, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 13).

U stelt evenwel dat ze tegengehouden worden doordat het huis nog op uw naam staat, en dat er een klacht vanwege u tegen hen loopt (CGVS p. 13). Op deze klacht wordt infra ingegaan. Wat betreft evenwel de bedenking als zou uw eigendomsrecht hen tegen houden, kan enkel maar vastgesteld worden dat dit eerder in uw relaas hen niet leek te beletten om het huis in te nemen en af te proberen breken. Het is vreemd dat dit hen nu wel plots een jaar lang zou tegenhouden.

Eenzelfde bedenking kan trouwens gemaakt worden bij uw bewering als zou de tegenpartij er momenteel op uit zijn om u te doden omwille van het huis (CGVS p. 12); eerder in uw relaas namen ze de grond gewoon in zonder boe of ba, en werd u pas aangevallen toen u tussenkwam. Nu vreest u dat ze eerst u omwille van uw eigendomstitel zouden willen raken, en tot dat moment niet willen ageren tegen de eigendom van uw familie (CGVS p. 12, 13), totaal in tegenspraak met hun voorgehouden eerdere gedrag. Dit houdt allemaal maar weinig steek.

*Aansluitend hierop is het **ten derde** ook zeer merkwaardig dat u enerzijds voorhoudt dat de tegenpartij zeer machtig en meedogenloos is (ze zouden zelfs iemand vermoord hebben; CGVS p. 13), maar dat ze blijkbaar wel niet durven om het bezit van uw familie in te nemen omdat hen een klacht boven het hoofd hangt (CGVS p. 12). Nochtans verklaart u in één adem dat ze wel onder die klacht uit zullen kunnen komen door omkoping (CGVS p. 12), waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 13).*

***Volledigheidshalve** merkt het CGVS ook op dat u geen internationale bescherming heeft gevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.*

Al deze elementen samen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielaanvraag zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt zoals eerder opgemerkt dat documenten in Bangladesh eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken. Het Belgische medische attest dat u neerlegde, verwijst naar een litteken dat u zou hebben opgelopen door martelingen van een jaar geleden. Dit medisch attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u de verwondingen opliep. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. Overigens sprak u zelf nooit van ondergane martelingen.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. U kon evenmin aannemelijk maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), “*materiële en procedurele luik*”.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een medisch attest van 29 mei 2019 (stuk 2) en een rapport van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen (hierna: BCHV) (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij door de Bengaalse autoriteiten wordt bedreigd omwille van zijn lidmaatschap van oppositiepartij “*Bangladesh Nationalist Party*” (hierna: BNP) en zijn deelname aan een manifestatie, dat hij door (verre) familieleden wordt bedreigd in het kader van een grondconflict, dat hij een gevangenisstraf riskeert omdat hij illegaal het land verliet en dat de situatie in de Bengaalse gevangenissen ondermaats is. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen betreffende zijn reisweg naar Europa; (ii) uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat terugkerende Bengalen in de praktijk geen vervolging riskeren louter omwille van het illegaal verlaten van Bangladesh, temeer daar *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers reisweg; (iii) hij niet aannemelijk maakt dat hij in Bangladesh een gevangenisstraf riskeert (zie *infra*), zodat zijn vrees met betrekking tot de situatie in Bengaalse gevangenissen louter hypothetisch is; (iv) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde lidmaatschap van en activisme voor de BNP gelet op (a) zijn gebrekkige verklaringen over de BNP en zijn beweerde lidmaatschap, (b) zijn gebrekkige kennis over de beweerde (valse) aanklacht tegen hem, (c) zijn gebrekkige kennis over de inhoud van de documenten die hij betreffende deze (valse) aanklacht voorlegt (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), die (d) bovendien door een vriend werden opgestuurd zonder dat hij hiervoor een afdoende verklaring kan doen gelden, en (e) de geringe bewijswaarde van deze documenten daar het slechts kopieën betreffen en daar uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat valse, Bengaalse documenten gemakkelijk verkrijgbaar zijn hetgeen de bewijswaarde ervan relativeert; (v) evenmin geloof kan worden gehecht aan het beweerde grondconflict dat hij heeft met (verre) familieleden gelet op (a) zijn gebrekkige verklaringen over de aanleiding van dit conflict, (b) zijn verklaring dat het huis intussen al een jaar leeg staat zonder dat zijn familieleden intussen de grond hebben ingenomen, en (c) de onverzoenbaarheid van zijn verklaring dat deze

familieleden zeer machtig zouden zijn enerzijds met anderzijds zijn verklaring dat deze familieleden geen actie zouden durven ondernemen omwille van de klacht die verzoeker tegen hen indiende; (vi) hij geen verzoek om internationale bescherming indiende in de Europese landen waar hij op zijn reis naar België doorkwam; en (vii) de overige door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Waar verzoeker aanvoert in zijn verzoekschrift dat hij *“al heel wat traumatische gebeurtenissen heeft doorstaan”*, die *“een negatieve impact hebben op de weergave van herinneringen en aldus op de bekwaamheid van een individu zijn asielrelaas op een coherente en geloofwaardige wijze uiteen te zetten”*, dient vastgesteld dat verzoeker nalaat enig medische/psychiatrisch/psychologisch attest voor te leggen waaruit blijkt dat hij dermate zou zijn getraumatiseerd dat hij niet in staat is tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud en/of tot het afleggen van coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen met betrekking tot zijn vluchtrelaas. Verzoeker komt dienaangaande immers niet verder dan het verwijzen naar en citeren uit rapporten van algemene aard die geen betrekking hebben op zijn persoon (verzoekschrift, stuk 3). Waar verzoeker verwijst naar het medisch attest (verzoekschrift, stuk 2) dat hij reeds voorlegde (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), dient vastgesteld dat hierin wordt gesteld dat de vastgestelde littekens het gevolg kunnen zijn van folteringen die verzoeker een jaar eerder onderging (*“[...] et qui peut effectivement correspondre à des tortures évoquées il y a un an.”* (eigen onderlijning)). De commissaris-generaal merkt in de bestreden beslissing bovendien terecht op dat verzoeker zelf nooit sprak over het ondergaan van folteringen. Hoe dan ook dient er tevens op gewezen dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Bovendien stelt de Raad vast dat het persoonlijk onderhoud van verzoeker op een normale wijze is verlopen en dat hij, noch zijn raadsman enige opmerking formuleerden met betrekking tot eventuele psychologische en/of geheugenproblemen die verzoeker zouden verhinderen om op een coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige wijze zijn vluchtrelaas uiteen te zetten. Gezien het voorgaande, kan verzoeker zich dan ook niet *post factum* beroepen op beweerde trauma's en/of geheugenproblemen die hij op geen enkele wijze staaft teneinde een ander licht te werpen op de motieven in de bestreden beslissing.

2.3.2.4. Vervolgens dient vastgesteld dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht motiveert dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen betreffende zijn reisweg naar Europa:

“Voorafgaand dient er op gewezen te worden dat de medewerkingsplicht van u vereist dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Hoewel u tijdens de inleiding van het onderhoud duidelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er zijn namelijk redenen om aan te nemen dat u niet de waarheid vertelt over de manier waarop u naar Europa reisde.

U verklaart primo dat u voorafgaand aan uw vertrek in Bangladesh de hand kon leggen op een vals paspoort op uw naam, houdende een eveneens valse Griekse verblijfsvergunning (CGVS p. 3; afbeeldingen van het paspoort in uw dossier). Tegelijkertijd stelt u evenwel dat u met behulp van een smokkelaar de lange landroute van Bangladesh naar Griekenland nam, waarbij u steeds op illegale wijze de grens overstak en illegaal in de transitlanden verbleef, en zo meer dan een half jaar onderweg was (CGVS p. 15; verklaring DVZ dd. 24 mei 2019, afdeling 37.). Dit houdt helemaal geen steek; het doel van een frauduleus reisdocument is net om een reis te bespoedigen, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 16). Als u op illegale wijze langs de verschillende transitlanden wou reizen had u zich de kost en moeite van het bekomen van een vals paspoort kunnen besparen. U geeft ook aan dat u lange tijd probeerde om in Griekenland een legaal verblijf te regelen (CGVS p. 15), dus het lijkt er in deze

vertelling niet per se op dat het doel van het valse paspoort (reeds verkregen in Bangladesh) was om door te reizen nadat u aankwam in Griekenland. Dit doet vermoeden dat u uw werkelijke reisweg naar Europa probeert te verhullen net als het moment waarop u naar Europa reisde.

Dit vermoeden wordt secundo versterkt doordat er in het valse paspoort een pagina ontbreekt (zie het betreffende verslag in uw dossier), die u er mogelijk uitgescheurd hebt om uw reisroute te verhullen, wat u evenwel ontkent (CGVS p. 4). Maar u kan geen enkele steekhoudende uitleg geven over de reden voor het ontbreken van deze pagina, en stelt enkel dat het paspoort al zo was toen u het kreeg (CGVS p. 4). Het valt echter te betwijfelen dat u de moeite zou nemen om een vals paspoort te bekomen in Bangladesh, zonder het oogmerk om het te gebruiken, en dan ook nog eens één kreeg waar al een pagina uit gescheurd was.

Wat tertio verder doet twijfelen aan uw voorgehouden reisroute is het ontbreken van enigerlei bewijs om hetgeen u voorhoudt te ondersteunen, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 16).

Quarto kan nog aangestipt worden dat u ook maar weinig lijkt te weten over de gevolgde route. U kan bijvoorbeeld geen enkele stad benoemen die u passeerde in Pakistan, Iran of Turkije (CGVS p. 16). U zou nochtans respectievelijk een maand, anderhalve maand en drie maanden in deze landen hebben doorgebracht (CGVS p. 15), meer dan genoeg tijd om toch minstens de naam van één plaats of stad op te vangen. Al deze zaken doen vermoeden dat u niet de waarheid vertelt over de wijze waarop u naar Europa kwam, in weerwil van de medewerkingsplicht die op u rust. Dit ondermijnt uw geloofwaardigheid al danig."

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Als zodanig blijven de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing onverminderd overeind.

2.3.2.5. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat (i) uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat terugkerende Bengalen in de praktijk geen vervolging riskeren louter omwille van het illegaal verlaten van Bangladesh, temeer daar *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers reisweg; en (ii) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in Bangladesh een gevangenisstraf riskeert (zie *infra*), zodat zijn vrees met betrekking tot de situatie in Bengaalse gevangenissen louter hypothetisch is:

“Wat betreft het voorgehouden risico bij terugkeer wegens het illegaal verlaten van Bangladesh, blijkt uit informatie toegevoegd aan uw dossier dat hoewel dit formeel wel strafbaar gesteld wordt volgens de Bengaalse wetgeving, terugkeerders in de praktijk geen straffen riskeren louter en alleen voor het illegaal verlaten van Bangladesh. Bovendien kan hierbij ook nog gewezen worden op bovenstaande vaststellingen waaruit blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beschreven reisroute, waardoor een zeer reëel vermoeden bestaat dat u Bangladesh gewoon legaal verlaten heeft. Deze vrees kan daarom als ongegrond beschouwd worden.

Wat betreft de omstandigheden in Bengaalse gevangenissen, kan in de eerste plaats aangestipt worden dat het hier om een louter hypothetische vrees gaat, daar u niet aannemelijk kon maken dat u bij terugkeer werkelijk riskeert opgesloten te worden (zie *infra*). Ten tweede kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde juridische problemen in Bangladesh, zodat het dan ook niet geloofwaardig is dat u omwille van deze situatie een gevangenisstraf zou krijgen.”

Het louter opnieuw verwijzen naar en citeren uit informatie met betrekking tot de situatie in Bengaalse gevangenissen (verzoekschrift, p. 11-12) volstaat op zich niet om op de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Voor het overige voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen deze motieven, die bijgevolg onverminderd overeind blijven.

2.3.2.6. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde lidmaatschap van en activisme voor de BNP gelet op (a) zijn gebrekkige verklaringen over de BNP en zijn beweerde lidmaatschap, (b) zijn gebrekkige kennis over de beweerde (valse) aanklacht tegen hem, (c) zijn gebrekkige kennis over de inhoud van de documenten die hij betreffende deze (valse) aanklacht voorlegt (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), die (d) bovendien door een vriend werden opgestuurd zonder dat hij hiervoor een afdoende verklaring kan doen gelden, en (e) de geringe bewijswaarde van deze documenten daar het slechts kopieën betreffen en daar uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat valse, Bengaalse documenten gemakkelijk verkrijgbaar zijn hetgeen de bewijswaarde ervan relativeert:

“U verklaarde immers als BNP- militant opgepakt te zijn tijdens een betoging, waarna u aangeklaagd werd. Er kan echter ernstig getwijfeld worden bij het door u voorgehouden politiek profiel. U gevraagd wanneer juist u lid werd, verklaarde achtereenvolgens, “sinds 2011, einde 2010...ik werd lid in 2011” (CGVS p. 14). Dat u al geen exacte datum kunt geven van het moment dat u lid werd van deze partij

spreekt reeds boekdelen over de geloofwaardigheid van uw activisme. U gevraagd achter de betekenis van de afkorting “BNP”, kwam niet verder dan “Nationale Partij” en een verwijzing naar de Jubo Dal. U gevraagd wat Jubo Dal dan is, gaf aan dat dit gewoon een naam voor uw partij is, terwijl het hier eigenlijk om de jeugd vleugel van de moederpartij BNP gaat (CGVS p. 13). Ook is het bevreemdend vast te stellen dat u voor het CGVS verklaarde een kleine post binnen de partij te hebben, terwijl u voor de DVZ nog had aangehaald nooit een bepaalde positie gehad te hebben (CGVS p. 14, DVZvragenlijst 3.3). U voorts gevraagd achter de partijideologie, bleef uiterst oppervlakkig door te beweren dat de partij “goed voor het land is”, dat ze “veiligheid voor de mensen geven”. Daar deze beschrijving op kan gaan voor eender welke politieke partij werd de vraag herhaald, maar u herhaalde enkel opnieuw dezelfde algemeenheden (CGVS p. 14). Bij aanvang van uw gehoor legde u verschillende documenten neer, die u beschreef. Het is dan ook opmerkelijk dat het CGVS later tussen uw juridische documenten nog een brief terugvond die duidelijk uitging van uw beweerde politieke partij (zie doc. 5, blauwe map). Dat u deze brief zelf niet eens ter sprake bracht, noch bij aanvang van het gehoor toen uw documenten overlopen werden, noch op het moment dat u bevestigd werd naar uw politieke activisme, breekt niet enkel het geloof in de authenticiteit van dit document af (over uw opvallende disinteresse in de documenten die u zelf neerlegde, zie infra), maar tevens het geloof in uw betrokkenheid bij enige politieke partij. Deze vaststelling ondermijnt uw bewering dat u omwille van uw politiek activisme betrokken zou zijn in een aanklacht dan ook danig.

Het geloof in de aanklacht tegen u kan verder ook betwijfeld worden om volgende redenen.

Het valt **ten eerste** op dat u maar erg weinig lijkt te weten over deze zaak tegen u. Zo kon u bijvoorbeeld niet zeggen welke straf u riskeerde, en of het ging om een potentiële gevangenisstraf of slechts een geldboete (CGVS p. 9). Nochtans, als u (mede) omwille van deze klacht het land verlaten zou hebben, lijkt dit toch een vrij essentieel punt; het zou maar weinig geloofwaardig zijn dat iemand zijn thuisland achter zich zou laten om bijvoorbeeld slechts een kleine geldboete te ontlopen. Dat u niet eens weet wat u riskeert, ondanks voorgehouden communicatie met een advocaat, doet ernstig twijfelen aan de waarachtigheid van uw verklaringen in deze.

Nog stuitender is **ten tweede** dat u zich niet eens verzekerd lijkt te hebben van de inhoud van de documenten die u in dit kader voorlegde. U presenteerde een stapeltje kopieën van schijnbaar juridische documenten, en verwees hierbij naar zowel de voorgehouden klacht van de overheid tegen u als het voorgehouden grondconflict (CGVS p. 2). Dat u al niet kan aangeven welke van de documenten op welke zaak slaan, is veelzeggend. Later tijdens het onderhoud verklaart u dat u deze documenten nochtans ontvangen had meer dan een week voor de datum van het onderhoud (p. 16), wat u ruimschoots de tijd gaf om ze minstens eens diagonaal door te nemen. Gevraagd waarom u dat niet had gedaan, verwijst u naar een aantal fysieke klachten, dat u niet goed bent in lezen, en dat u maar acht jaar naar school bent gegaan (CGVS p. 16), allemaal maar weinig overtuigende uitvluchten. U houdt voor dat u uw thuisland moest ontvluchten omdat u vreesde voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade, en het is in de eerste plaats aan u om dit te bewijzen. Dat u zelfs niet de moeite neemt om u te verzekeren waarover de documenten die u voorlegt gaan, ondermijnt fundamenteel de door u voorgehouden vrees in deze.

Over deze documenten kan trouwens ook nog aangestipt worden dat ze u blijkbaar niet toegestuurd zijn door uw familieleden in Bangladesh, maar door een vriend van u, een merkwaardige verklaring; het zou gaan om documenten aangaande een klacht tegen u en/of een grondconflict, alsook uw geboortakte, documenten waarvan verwacht zou kunnen worden dat u deze via uw familie zou bekomen. U verklaart evenwel dat uw vriend deze bij uw zus in Sylhet ging halen vooraleer ze op te sturen, zogezegd omdat uw zus deze als vrouw niet zou hebben kunnen versturen (CGVS p. 6). Dit zijn maar zonderlinge verklaringen, en de onduidelijke oorsprong van de documenten doet verder twijfelen aan hun waarde.

De vaststelling dat de door u neergelegde juridische documenten gewone fotokopies zijn, breekt het geloof in de authenticiteit enkel verder af daar kopies steeds onderhevig kunnen zijn aan allerlei vormen van knip- en plakwerk. Tenslotte blijkt uit toegevoegde informatie dat in Bangladesh allerhande documenten vervalst kunnen worden, wat het geloof in de authenticiteit van uw documenten finaal afbreekt.

Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering omwille van politiek activisme vervolgd te worden in Bangladesh.”

Waar verzoeker aanvoert dat hij, omwille van de corruptie van het justitiële apparaat in Bangladesh, niet kan weten welke straf hij uiteindelijk zou krijgen en dat het bovendien volstaat dat er enige verbondenheid met een politieke oppositiepartij bestaat om gearresteerd te worden, dient erop gewezen dat van verzoekers geenszins wordt verwacht dat hij zou weten welke straf hij zou krijgen. Redelijkerwijze kan echter wel worden verwacht dat verzoeker weet welke straf(fen) hij ingeval van een eventuele veroordeling riskeert, *quod non*. De beweerde corruptie in het Bengaalse justitiële systeem doet hieraan geen afbreuk. Aangezien bovendien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers

beweerde politieke activisme, kan evenmin geloof worden gehecht aan zijn bewering dat hij omwille hiervan twee maanden in de gevangenis zou hebben verbleven.

Waar verzoeker er verder op wijst dat hij de oprichter van de BNP vernoemde, alsook verscheidene prominenten en de huidige verkozenen in het parlement alsmede de vervolgingen waarmee dezen te maken hadden wegens hun affiniteit met de BNP, dient erop gewezen dat dergelijke algemene informatie eenvoudig via zelfstudie of door overdracht door derden gekend kan zijn en op zich dan ook geenszins volstaat teneinde verzoekers beweerd lidmaatschap van en activisme voor de BNP *in concreto* aannemelijk te maken. Dat verzoeker niet precies in de tijd kan situeren wanneer hij lid werd van de BNP, dat hij niet weet waarvoor de letters "BNP" precies staan, dat hij aangaf dat "Jubo Dal" de naam van de partij is terwijl dit de jongerenafdeling van de BNP blijkt te zijn (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier), dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het al dan uitoefenen van een functie binnen de BNP, dat hij slechts vage verklaringen aflegt over de partijideologie en dat hij bovendien nalaat zelf spontaan melding te maken van een brief van de BNP die hij zelf voorlegt (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), verhinderen nog enig geloof te hechten aan verzoekers beweerd lidmaatschap van en activisme voor de BNP. De motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal behelst bovendien geenszins de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Uit het loutere feit dat een bepaald element niet uitdrukkelijk in twijfel wordt getrokken in de bestreden beslissing kan dan ook niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal aan dergelijk element hoe dan ook geloof heeft gehecht. De in de bestreden beslissing opgenomen motieven betreffen immers enkel de argumenten die, in hun geheel genomen, de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus schragen en spreken zich niet, in positieve of negatieve zin, uit over andere elementen die in verzoekers verklaringen doorheen zijn asielprocedure aan bod kwamen en die niet doorslaggevend zijn om de bestreden beslissing te motiveren. In zoverre verzoeker verwijst naar zijn beweerd psychologische problemen omwille van trauma's die hij heeft opgelopen, kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hieromtrent hoger reeds werd gesteld (zie *supra*).

Waar verzoeker verwijst naar en citeert uit algemene rapporten met betrekking tot de vervolging van oppositieleiden in Bangladesh (verzoekschrift, p. 7-10), dient nogmaals herhaald dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerd lidmaatschap van en activisme voor de Bengaalse oppositiepartij BNP (zie *supra*), zodat een verwijzing naar algemene informatie met betrekking tot de vervolging van oppositieleiden in Bangladesh *in casu* niet dienstig is.

De Raad stelt vast dat verzoeker met betrekking tot de overige hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven, waaruit blijkt dat evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerd (valse) aanklacht tegen verzoeker, in zijn verzoekschrift geen enkel concreet en inhoudelijk verweer voert, zodat deze motieven onverminderd overeind blijven. Er dient immers opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

2.3.2.7. Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat (i) evenmin geloof kan worden gehecht aan het beweerd grondconflict dat verzoeker heeft met (verre) familieleden gelet op (a) zijn gebrekkige verklaringen over de aanleiding van dit conflict, (b) zijn verklaring dat het huis intussen al een jaar leeg staat zonder dat zijn familieleden intussen de grond hebben ingenomen, en (c) de onverzoenbaarheid van zijn verklaring dat deze familieleden zeer machtig zouden zijn enerzijds met anderzijds zijn verklaring dat deze familieleden geen actie zouden durven ondernemen omwille van de klacht die verzoeker tegen hen indiende; en (ii) verzoeker geen verzoek om internationale bescherming indiende in de Europese landen waar hij op zijn reis naar België doorkwam.

In zijn verzoekschrift voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen deze motieven, die bijgevolg onverminderd overeind blijven.

2.3.2.8. Met betrekking tot de (overige) door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

"De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een

ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt zoals eerder opgemerkt dat documenten in Bangladesh eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken. Het Belgische medische attest dat u neerlegde, verwijst naar een litteken dat u zou hebben opgelopen door martelingen van een jaar geleden. Dit medisch attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u de verwondingen opliep. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. Overigens sprak u zelf nooit van ondergane martelingen.”

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift, zodat ook deze motieven onverminderd overeind blijven. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken kwamen hoger reeds aan bod.

2.3.2.9. Waar verzoeker er in zijn verzoekschrift op wijst dat hij zijn land van herkomst nooit zou hebben verlaten indien hij er geen problemen zou hebben, dat hij liever hier zou sterven dan terug te keren naar zijn land van herkomst en dat hij liever in de gevangenis zou worden gestoken dan te moeten terugkeren, dient vastgesteld dat deze elementen op generlei wijze een ander licht werpen op de voorgaande vaststellingen. Het betreffen immers slechts blote beweringen met een algemene draagwijdte, die geenszins volstaan om alsnog een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde *in concreto* aannemelijk te maken.

2.3.2.10. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.11. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER